

Міжнародний жіночий день. Актуальне завдання

Викорінення прихованої епідемії домашнього насильства — надважливе завдання для суспільства

Анка Фельдгузен, Посол Німеччини в Україні
Мелінда Сіммонс, Посол Великої Британії в Україні
Сильвія Кортес, Посол Іспанії в Україні
Лариса Галадза, Посол Канади в Україні

Крістіна Квін, Тимчасова повірена у справах США в Україні
Пяйві Лайне, Посол Фінляндії в Україні
Аніца Джамич, Посол Хорватії в Україні
Драгіца Понорац, Посол Чорногорії в Україні

День жінок має в Україні давню історію. Своїми коренями він сягає ще тих часів, коли Організація Об'єднаних Націй уперше проголосила його на міжнародному рівні в 1975 році. Як Посли Німеччини, Великої Британії, Іспанії, Канади, США, Фінляндії, Хорватії та Чорногорії, ми хотіли б привітати жінок по всій Україні з цим важливим днем. Ми пишаємося тим, що працюємо разом із жінками-новаторками, які впроваджують зміни на краще у різних галузях, таких як політика, розвиток громад, журналістика і військова сфера.

За останні роки Україна досягла важливого прогресу в подоланні гендерної нерівності, яка становить суттєвий виклик. Наразі жінки краще представлені в різних професіях, частково завдяки скасуванням у 2017 році сумнозвісного радянського списку професій, які було визнано «занадто небезпечними» для жінок. Зросла кількість жінок серед військовослужбовців: сьогодні Україна може похвалитися безпрецедентним рівнем участі жінок у своїх Збройних Силах. У 2016 році Україна стала першою державою із живим конфліктом на власній території, яка прийняла Національний план дій «Жінки, мир, безпека». Того самого року рух #ЯНеБоюсьСказати викрив поширені й підступні проблеми, що відносяться до сексуального домагання, чим потряс розуміння українців про обвинувачення жертви. Це було за 12 місяців перед глобальним рухом #metoo.

Однак Covid-19 приніс із собою другу, менш помітну епідемію. У наших країнах, як і в Україні, епідемія домашнього насильства становить загрозу прогресу в питанні гендерної рівності. Домашнє насильство проти жінок і дітей — одне з найпоширеніших порушень прав людини, проте йому й досі вдається ухилитися від зовнішньої уваги. Супутнім наслідком зменшеної мобільності, викликаній бажанням уникнути поширення коронавірусу, є обмежена спроможність жінок знаходити прихисток від насильства у роботі, друзях, або хоббі. Страх повторних нападів, культурна стигматизація й економічна залежність змушують жертв «не виносити сміття з хати». У Німеччині, де згідно з офіційною статистикою зростання кількості випадків фіксували ще до пандемії, гарячі лінії були перевантажені під час першого загальнодержавного карантину навесні 2020 року. В Україні на початку 2021 року в офіційних

WWW.EESC.EUROPA.EU

даних зафіксоване подвоєння випадків домашнього насильства за період з 2019 по 2020 роки.

Рішучі дії урядів мають вирішальне значення. Викорінення епідемії насильства й відновлення прогресу — справа першорядної ваги. Указ Президента Зеленського щодо протидії домашньому насильству у вересні 2020 року та нещодавно ухвалена 5-річна Державна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі стали кроками у правильному напрямі, проте необхідними є подальші дії.

Ми повинні пришвидшити наше міжнародне співробітництво з цих питань. Як Посли країн-членів ЄС і країн, що не належать до ЄС, із різними культурними й політичними традиціями, ми поділяємо одне переконання: проти домашнього насильства та гендерної нерівності найкраще боротися за допомогою взаємного натхнення й підтримки. Ми сподіваємося на тіснішу співпрацю з нашими українськими партнерами, щоб разом покласти край цій глобальній епідемії. Жінки мають право на життя та повагу кожного дня в році, а не лише 8 березня. ■